

וְנָחָה בְּלוּלָהּ בְּשִׁמְךָ תִּסְכּוּ עִלָּת
 זֶבֶשְׁבָּתוֹ עַל עוֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ
 וְדַבֵּר יְיָ אֱמֶשֶׁה לְאַמֵּר דְּבַר
 אֶל אֶהְרֹן וְאֶל בְּנָיו לְאַמֵּר כֹּה תִּבְרָכּוּ
 אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם יִבְרַכְךָ יְיָ
 וְיִשְׁמְרֶךָ יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנֶּךָ
 יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשְׁאֲלֶךָ שְׁלוֹם
 וְשִׁמוֹ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגַאֲנִי
 אֲבָרְכֶם וְשִׁמְרֶתֶם אֶת דְּבַר
 הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם לְמַעַן
 תִּשְׁכְּלוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן לֹא
 יִמּוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפֶּיךָ וְהִגִּירָתָּ
 בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
 כְּכֹל וְכִתּוּב בּוֹ כִּי אֲנִי תַעֲלִיתָ אֶת דִּ
 דְּרָכֶיךָ וְאֲנִי תִשְׁכֹּל הֲלֹא עֲזָוְתִיךָ ח
 חֹק וְאֲמִין אֶל תַּעֲרוֹץ וְאֶל תַּחַת כִּי
 עֶסֶךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ
 גִּוְאֵלְנוּ יְיָ עֲבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ

ישראל - **אשר** - האיש אשר
לא הלך בעצרת

רשעים ובורח חמאים לא עמר ו

תֹּרֶת לִי חָפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹשֵׁם
יָמִים אֲשֶׁר פָּרִיו יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֹלָהוֹ לֵאמֹר

מַאֲכָלִי בִּזְרִין אֶת שְׁמֵעַ
נִכְנָסִים לֵאמֹר

הַשִּׁנְיָה דְּמִרְיָה אֵלֶיךָ יְיָ וְדַבַּרְתָּ אִתָּם

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
 ה' בְּקוֹל מִקְדָּשׁוֹ
 וְיִשְׁמַע ה' בְּקוֹל
 מִקְדָּשׁוֹ וְיִשְׁמַע

וברית יג' מדנו
 יום כתר דת' סת
 וכלול בשלסטן
 וקור' פסוק
 על פה אעפ' שהם דברים פככת
 חכמי פסגורי הם ואומ' ב' פסוקי' מכביאי
 ופרטה ר' שונה מכתובי' כדי לזאת ירי
 שלשם וכולם מענין התורה ואותם פ
 מקורי' חכמי קודם ברכת התורה טעות
 הוח' כידם וכן הקוראי' ע"כ פסוקים
 ושאר מזמורי' ומי שלובם טלית קטן מבר
 על מצות צינית וכס' יא בבית הכנסת
 ולובם טלית מזמורי' בת ד' כנ"ו מברך
 בחי' מה הקב' להתעטף בצינית תרגו
 בדרך יעט' עטפ' ואעפ' שביד קודם
 על צינית קטן בביתו ואם לא ביד על
 הקטן מברך על הגדול ככ"ה ומכוין לכ'
 חמרי' בתו' דם המגבר ציניותיו לאחר
 עליו כאח' ופאטתיה במטאטי הסמר ור'
 דברי' בריכי' מעומר עומ' צי' לולב טיל'
 וכלהו מהקיס' ואח' כ' לובם תפלה פל
 יד ומברך כזי' אמה' אקכו' להכיח תפלי'
 ולובם פל ראש ומברך על מצות תפלי'
 וטל יד מניחה בסמאל ואטר מניחה
 בסמאלו וטבת ויום טוב לחו' וזמן תרגו

וּבְמִוֶּשֶׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב כִּי אִם
וְלִילָה וְהָיָה בָּעֵץ שְׁתוּל עַל מַדְּ
יָבוֹל וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ
בְּעֶרְבֵן מִטַּעַם שֶׁהַבָּהֳנִים

בית דין שנתן ערך סוף השבועות

הוא ממשם שהם אות עלינו סאלנו סוכת
מחלכה וחין טרך לחות אחר סל חרות
וכספר הזוהר האריך בעיניו הלובס
תפילין כיט ואפילו בחול המועד וכחל
דוחה חותות ה' ולענין סח מברך סתים
לא סח מברך אחת דכו קדיעות רסי
והריף והרמיס פי' סחס סח מברך על
סל ראס ח' וכחנחו כ' עס של יד סכייך
וחס לא סח אינו מברך סלס אותה אחת
קראטוכה לכר ולת ורכ עמרס וכעל ס
הלכות ברול' כתכו סחס סח מברך סתי
על סל ראס סכבר הפסיק כבדכה ר
דאטוכה וחוזר ומברך וחס לא סח מבר
א' על סל ראס ורכתה המחלוקת כוס
ורוכ העולס כהנ' לכרך כ' כרכות וכן
פסקוה אחרונים וצ' אין להפסיק אפי'
לקדים וקדושה בין תפלה לתפלה ואפי'
סח עכירת היא כירו' ומי סאין לו סלס
תפלה סל יד מניה' ומברך כרכה אחת
להכיר תפילין וחס סל ראס לכר מניה
ומברך סתים וחמן סכמתן אחר עלות ס
ססחר וחס היה טריך לנחת לדרך לכסס
וכבר ממסמסס ומברך וכן כניעית

עק חיות רבני סת' סת' סת' סת'
שעלה עכרת סת' סת' סת' סת'
היבא קאי דקתני מאי סת' סת' סת' סת'
ותו כאי שנא דתנו ערבית כ' יט
לתני שחרית כ' יט תנא אקרא
קאי דכתיב בשכנך ובקומך ויהי
קאמר וסן קרית שמע של שכיבור
אימת משעה ש' ה' ה' נמסין לוכל
בתרומתן אי בעית אימא תנא יליך
מבריתו של עולם דכתיב ויהי ערב
ויהי בקר יום אחר אי ה' יט
דקתני בשחר מברך שתיס לפניך
ואחת לאחר יהו' ובערב מברך שתיס
לפניה ושתיס לאחריה ליתני ערבית
כ' יט תנא תנא ערבית והדר תנא
שחרית ואדקאי בשחרית מפרש ס
מילי דשחרית והדר מפרש מילי
דערבית ר' יט יטמאל אומ'

בשרש עשרה מדות התורה נדרש זמקל
והסר ומגידה
שוה מבגין אב מכתוב אחר ומבגין אב ומשני כתובים
מפרט וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט
שהוא צריך לפרט ומפרט שהוא צריך לכלל וכל דבר שהיה בכלל
ויצא מן הכלל ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כגון
יצא כל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טען אחר שהוא כענינו יצא
להקל ולא להחמיר וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טען אחר
שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר וכל דבר שהיה בכלל ויצא לדון ב

דבר חדש אנחנו יכול להחזירנו לכללן עד שיחזירנו הכתוב לכללן
בפירוש ודבר הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו ושני כתובים המכחישים
וח את זה עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם: **אלן** דברים
שאין להם שיעור הפיאה והבכורים והריאיון אלו דברים
שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקדן קיימת לו לעולם הבא כבוד
אבואם וגמילות חסדים והבאת שלום בין אדם לחבירו ותלמוד תורה
כנגד כלם: אמר ר' זורא בנות ישראל הן החטירות על עצמן שאבילו
רואות דם טפה בחדל יושבות עליו שבעה נקיים: חגא רבי איהו כל
השונה הלכות מוכטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם
לו אל תקרי הליכות אלא הלכות: אמר ר' יהושע בן לוי עתיד הקבה
להגחיל לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות שנאמר להחיל
אוהביי שואוצרותיהם אמלא: אמר ר' חנניה בן עקשיה רצה הקדוש
ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר
לפי הפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: אמר ר' שמעון בן חלפתא
אין לך כלי שמחזיק ברכה אלא שלום שנאמר יי עוו לעמו יתן יי
יברך את עמו בשלום: **יהי רצון** ברחמיס מלפניך יי אהינו
ואלהי אבותינו שתחזקנו במצוותיך ותאמננו: **ב**
כיראתך ותטע תורתך ויראתך ואהבתך כלבנו וכוף את יצרנו להשתעבד
לך והכנע ערפנו לשוב אליה: **אמן** שםך וחרש
כליותנו לשמך בקודיך והסר לב ראבן ממנו ותן לנו לב בשר ורוח ח
הישר לעבודך באמת ובלבב שלם וזכנו ללמוד וללמד לשמור
ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה בקרוב בימנו
ונאמר אמן

ואם כ' חומר חכמי אל ומוצור לרוב פ
מכני שהיו כלל כל המדות כמו סאמר
בסו' מכני' בא רנר והעמידן על יא הנלך
ממים כו' וחומר לעולם יהא אדם ירא
פמים בסתר עד המקדש סמו' כרכים
וכתקן על פי הירושלמי כזמן הסמר ו
ואיכה ברכת שלמה לא הגדלה לכן איכה
פיתחת כבדך

בבסני מעוני
פשעי אני
לך לבדך
למען תי

הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי הן אכ
חכמה תזריעני תחטאני באוב ואטהר תכבסני
תשזיעני ששון וששחה תגלנה עצמות דבית הסתו
וכל עונותי סחה לב שהור ברא לי אלהים ורוח נכון
אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אתקח ממני השגה לי ש
ישך ורוח נריבה תסמבני אלמדה פושעים דרכך וחטאים אליך
ישובו העילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך
לא שפתי ונפתח ופיניגיד תהלתך כי לא תחפזן ובחואתנה עולה
לא תרעה זכחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונרכה אלהים לא ת
תבוה הטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים או תחפזן
זכחי צדק עולה זכיל או יעלו על מוכחך פרים

מומור לדוד

מי יגור באהלך ומי ישכן בחר קדשך
הולך תמים ופועל צדק ורובה אמת בלבבו
לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו
נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יי' יבדר נשבע לרעה ולא ימר בספו לא
נתן בנשך ושחר על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם

לעולם

יהא אדם ירא שמים באתר ומורה על האמת ורובה
אמת בלבבו ישכים ויאמר רבון בלהעולם לא עלי
צדקותינו אגחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים מה אנו
מה חיינו מה חסרינו מה צדקנו מה כחנו מה גבורתינו לפניך יי' אהינו
ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין גודך אנשי השם בלא

בכל הלא כ... שיהיה תחילתו

בני קדשך וכוונתך האדם מן הבהמה

בני בריתך בני אברהם אברהם ש

יהיה צדק ויחזק הנעקד על גבי מזבחך עזרת מעב

הבת אלו וסממנתך ששבתה בו קראו

אנו חייבים להודות לך ולשבחך ולפאדך

הימים אנהנו לומר לפניך בכל יום

קנו כהנעים גור לנו מה יפה כאר ירושתנו אשתנו

לזכר ימים וזכר ימים את כבוד שמך ערב ובקר פעמים

יום בכל יום שבע ישראל לאהנו לא אחר אתה הוא ער

העולם אתה הוא משבר את העולם אתה בעולם

חזו אתה הוא בעולם הבא קדש שמך על עם מקדשי שמך וקדש

את שמך בעולםך ובישועתך תרם ותגבית קרננו באי המקדש את

שמו ברבים אתה הוא לא האלהים בשמים מבעל ובשמי השמים ח

העליונים אתה ראשון ואתה אחרון ומבלעדך אין אלהים קבץ קוויך

מארבע כנפות כל הארץ יכיר וידעו כל באי העולם כי אתה הוא האלהים

לברך בכל מכלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ וכו' בכל

מעשה ידך או בעליונים או בהחתונים שיאמר לך מה תעשה אבינו

ששמים עשה עמנו חסד ורחמים בעבור כבוד שמך האל הגדול ח

הגבור והנורא וקיים עלינו מה שאמרת על ידי נביאך בעת ההיא אביא

אתכם ובעת קבצי אתכם בי אתן אתכם לטמ ולתהלה בכל עמי הארץ

בשוכי את שבותיכם לעת יבם אמר לא

ערינו

לשבח לאדון הבל לתת

גדולה לעד בראשית

שלא עשנו כוונת הארץ ולא שמו כ

בשפחות הארצות שדא שם הולקנו טעם

עלינו לסבב מכבי סיס בו סבב והודאח
ימיה וכו' ויפה נריך מעומד וכת כל כג
ממעתי סידע תקן הונו כסכס את
איתו וכן קמנז הונו מהוסך כרסס
הפסוקים ונריך להכדיל בין לא יופיש ל
לחכנו מסתחנים וכתב עור סחין הומר
וכתרתך אלס ככתוב כתורתו סכלו יאל לנסת

וְנֹזְרֵנוּ כְּכָל הַגּוֹזֵם שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לָהֶם וְהֵן זֶה הַמִּלְכּוֹת שֶׁלֹּא יִשְׁמַע
 וְאֵנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לַמֶּלֶךְ מִכִּי הַמַּלְכִים הַקִּטְנָה נֹשֵׂא שְׂכִיב דּוֹסֵר בְּצוּר
 וּמוֹשֵׁב יִקְרָא בְּשִׁכְוִי בְּמַעַל וּשְׂכִיבֵת

עוֹן בְּנֻכָּהי כְּדוֹמִים הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין
 עוֹד מַלְכֵנוּ אֶמֶת הוּא מַלְכֵנוּ וְאֵין
 וּלְתוֹ בְּכַתּוּב בְּתוֹרַתְךָ וִידַעְתָּ הַיּוֹם

כתב חטור שאין לו חזק וכח
 כטור וכן כתוב בספר היכלות

וְהַשְׁבוֹתָ לֵאמֹר כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מַעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתְּהַלֵּחַ אֵין
 עוֹד לֵאמֹר פָּנֵינוּ אֶשְׁאֲלֶה מִמֶּנּוּ מַעַנֶה לְשׁוֹן אֲנִי
 בְּקֶהֱלָ עִם אֲשִׁירָה עוֹן אֲבִיעָה רִנּוֹת בְּעֵד מַפְעֵלֵינוּ

אחילה

בְּחֻבֵּב בְּרִיקָר שֶׁךְ לְאָדָם בְּעֶרְכֵי לֵב וּמֵי מַעַנֶה לְשׁוֹן וְנֹאמַר בְּיָדְךָ
 כָּל אֲמָרֵי פִי אֵין כֹּהֵם נִפְתַּל וְעַקֵּשׁ וְנֹאמַר יְיָ עֲמָתִי תִפְתַּח וּפִי יִגְדֹּל
 תִּהְלֹתְךָ וְנֹאמַר יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְכִי לִפְנֵיךָ יְיָ עוֹדֵינוּ וְנֹאמַר

על כן

בְּאֵין לְמִדַּת חִקְיָךָ בְּנִפְאֻת עוֹד לְהַעֲבִיר
 יִכְיָתָן לְחֻקֵּי עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִיּוֹכָל בְּנֵי בֶשֶׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַסְגוֹת
 אֵין כָּל רֶשַׁע אֵין כִּי וְיִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל כִּי לֶךָ תִּבְרַע כָּל הַיָּם
 תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן לִפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִבְרַעוּ וַיִּפְּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ אֵין

וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם עוֹלָם מַלְכוּתְךָ וְתִשְׁלֹךְ עֲלֵיהֶם מִדְּרָה לְעוֹלָם וְעוֹד כִּי וְאֵלֶיכֶם
 שִׁלְךָ הֵיא וְלְעוֹלָם עַד תִּשְׁלֹךְ בְּכָבוֹד בְּתוֹרַתְךָ יְיָ יִמְךָ לְעוֹלָם
 וְעַד יְיָ מֶלֶךְ בְּנוֹשְׁנִים הַקֵּהל וְכּוֹפְלִין
 לְעוֹלָם וְעַד יְיָ מֶלֶךְ בְּנוֹשְׁנִים הַקֵּהל וְכּוֹפְלִין

וְעַד יְיָ מֶלֶךְ בְּנוֹשְׁנִים הַקֵּהל וְכּוֹפְלִין
 לְעוֹלָם וְעַד יְיָ מֶלֶךְ בְּנוֹשְׁנִים הַקֵּהל וְכּוֹפְלִין
 תִּרְאֶה מַלְכוּתְךָ בְּעִזְיוֹת

עַכְכָּ יִשְׂרָאֵל תּוֹפִיעַ בְּהוֹר הַשָּׁמַיִת
 וִירָא שׁוֹנֵא אֵינוּ וִיבֹשׁוּ וִיכְלֹמוּ כָּל מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁנוּ יִסַּע אַחֲרָיו וְהִתְרַדְּנוּ בְּכִי
 חֲפָצֵינוּ עֲתִינוּ תִּרּוֹם יָדְךָ עַל צַרְחֵךְ וְכָל אֲוִיבֵיךָ יִבְרַח וְאֵין שְׂמֵךְ יִשְׁמַע
 וְעַלְצוּ בְּכָבוֹד וִירָא גּוֹיִם אֶת שֵׁם יְיָ וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדְךָ בְּיָם
 יִצִּיּוֹן תִּרְאֶה בְּכָבוֹד וְיֹאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִיָּן וּמִלְכּוֹת בְּכָל הַיָּם

בְּבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׁיו יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֵשִׂי בְנֵי עֵינָן
נִילֻב מַלְכָּם יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵי עֵינָן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ
בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָרוּךְ וְכוֹרֵךְ שֵׁם כְּבוֹד
לְעוֹלָם וָעֶמְלָא כְּבוֹדוֹ אֵל כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן **וְיָ** מֶלֶךְ נָאוֹת לְבַשׁ
יִבֶּשׁ **וְיָ** עוֹ הַתְּאֵזֶר אֶף תִּבּוֹן תִּבְל בַּל תִּמּוֹט **וְיָ** נָכוֹן כִּכְאֵךְ מֵאָה
מֵעוֹלָם אֲתָה נִשְׁאוֹנָה נִדְרוֹת יְיָ נִשְׁאוֹנָה נִדְרוֹת קוֹלֵם יִשְׁאוֹנָה נִדְרוֹת דְּכִים מֵ
מִקּוֹלֹת מִיִּם רַבִּים אֲדִינִיכָם מִשְׁבָּרִים אֲדִיר בְּכֹרֹת יְיָ עֲדוּתְךָ נִאֲכֵנוּ
הַיָּד לְבִיתְךָ נִאֲהָ קִדְשׁ יְיָ לֹאֲרֹךְ יָמִים **תְּפִלָּה** לְמִשְׁהָ אִישׁ
בְּכֹכֶה מִלֵּךְ מַפְלָה לְמִסָּה וּמִתְעַמְקִים **וְיָ** הָאֱלֹהִים **וְיָ** מֵעוֹן אֲתָה
מֵהוּא בְּכֹהֶנְךָ וְדָוִי וְיִשְׁסוּ הוֹנֵקוּ כִכְנִיִּם **וְיָ** דִּוִּיתְךָ בְּדוֹר וָדוֹר בְּמִסְרֵי דְרִיכֵי יִלְרוּ
חֲזֹן מִלֵּךְ נִיכֹס מִסִּין כֹּהֵן וְדָוִי **וְיָ** וְתַחֲלוּלָא אֶרֶץ וְתִבְל וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֵל
תִּשְׁבֵּא אֲנֹשׁ עַד דְּכָאוֹת אֲכַר שׁוּבוּ בְנֵי אֲדָם כִּי אֵלֶּף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיִּם
אֲתָמוֹל כִּי יַעֲבוֹר וְאֲשַׁמּוּחַ בְּלִילָה וְרַכְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָה כַּחֲצִיר
יַחֲלוּף בְּבִקְרָה יִצִּין וְהִלֵּף לְעַרְבֵי מוֹלָד וִיבֶשׁ כִּי כְלִינוּ בְּאַפְךָ וּמִתְכַּתֵּךְ
כְּהָלֵנוּ שְׁתָּה עֲוֹנוֹתֵנוּ לְעֵדֶךָ עָלוּמֵנוּ לְכָאוֹר פָּנֶיךָ כִּי כָל יָמֵנוּ פָּנוּ
בְּעִבְרִיתְךָ כְּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הָנֹא יָמֵי שָׁנוֹתֵנוּ בְּהֵם שְׁבִינִים שָׁנָה וְאֵם
בְּגִבּוֹר שְׁכֻנִּים שָׁנָה וְהֵבֵם עֵל וְאֵן כִּי גִוְחִישׁ וְנִעוּפָה מִי יוֹדֵעַ עוֹן
אַפְךָ וְכִרְאֶךָ עִבְרִיתְךָ לְכִנּוֹת יִסְעוּ בֶן הוֹדֵעַ וְנִבִּיא לְבַב חֲכָכָה שׁוֹכֶת
יְיָ עַד מֵהָ וְהִגִּים עַל עֲבִדֶּךָ שְׁבַעֵנוּ בְּבִקְרָה חֲסִיד וְנִרְנָה וְנִשְׁמַחָה
בְּכָל יָמֵינוּ שְׂמִיחָנוּ כִּימֹת עֵתֵינוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ עֵה יִרְאָה אֵל עֲבִידֶךָ
פִּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵי־עָם וְהִינָעִם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ
כּוֹנֵנָה לְנוּ וּמַעֲשֵׂה דִינוּ כּוֹנֵנָה

לְדוֹר

אֲלֵךְ יְיָ נַפְשִׁי אֲשָׁא אֱלֹהֵי כֶךְ בְּמִחְתִּי אֲבֹטָח אֶל יַעֲלֵנוּ
אֲבִי לִיגֵם כָּל קוֹיךָ לֹא יִשְׁנִיכְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקִם דְּרִכְךָ יְיָ הוֹדִיעֵנוּ
יִרְחוֹן לְמִדְנֵי הַדְּרָכִים בְּאַבְתָּךְ וּלְמִדְנֵי כִי אֲתָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲוֹתְךָ קוֹתֵי
כָּל הַיּוֹם וְכוֹר חֲמִידָךְ יְיָ וְהַסְרִיךְ כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה חֲסִאת נְעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ
עַל תּוֹבוֹר בְּחִסְדְּךָ זָכַר לִיאֲתָה לְמַעַן מִזְכֵּךְ יְיָ מִזְכֵּר יִשְׂרָאֵל עַל כֵּן יִרְחוֹן

חטאים בדרך ידרך עניים במשפט וילמד עשם דרכו כל אורחות ל
חסד ואמת לנו צרי בריתו ועדותיו למען שמך לל ולסתת לעוני כי רב
הוא מזה האיש ורא לל יורנו בדרך יבחר נפשו בטובת חלק וורע
ירש ארץ סוד לל לראיו בריתו להודיעם עיני חסד אל לל כי הוא
יוצא מרשת רגלי פנה אלי וחסני כי יהיר ועני אני צרות לבבי הרחיבו
מטינוקו חסדי וצאני ראה עני ועמלי ושא לכל חטאתי ראה אוני כי
רבו ושנאת חסם שנאוני שמה נפשו ויהצילני אל אבן שכי חסתי כך
חוס ויושר יצרוני כי קויתך פרה אלהים את ישראל מכל צרותיו

שיר

הטעלות ממעמקים קראתך לל אני שמעה בקול
ההיינה אונך קשבור לקול תחנוני אש עונות תשטרי
אדני מיעבור כי עמן הסליחה למען תרא קויתי לל קויתו
ולדברו וחלתי נפשו לאדני משטרים לבקר שטרים לבקר יחלי
לל כי עם לל ההסד והרבה ענו פדות והוא יפדה את ישראל אל מלך

הודו לל כהנ לחנו מדנו מפני סדור המלך
תקנו פילמונה ככתוב ברברי הימים
ומכורם בסדר עולם שכתמיד של פחד
היו אונ' מהדור עד וכנכחי וכתמיד של
בין הערכים מעירו ליל עד והלל לל
וכספר חן חונתו אחר התינו ומה הטענים
משפריס להודות לשם על מחור הסמם
וכמו שהת חכתי שכל יום צולה ל
לסתחות לקונו חס כן למר
לחור מנגי טעלים והו
סאור הכתוב וכחזר ושמחנים

בכל הארץ מעל וזכרו לעולם ברו גיה לאל פדור אשר ברת
את ארזה ושבועתו לעונק ועמידה לעק לחק לישראל ברית
עולם לאס לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם בהודגם מתי מפי
במעט וגריח בה ויתהלכו בגוי אל גוי וממלכה אל עט אחר לא גית
לאיש לל עשק בו ויכח עליוס מלכים אל תגעו